

4.8.1953

חוק החינוך המסלכתי:

חזרה על סעיף 12.

פומחת את הישיבה.

היו"ר ס. פרסיץ:

טרם שאנו עוברים לדון על סעיפי החוק שנתרו, ברצוני לשאול את החברים אם הם עברו על טיוטת החוק ויש להם הערות לדיוק הניסוח, ואם הם הכניסו את האמתיגויות שלהם בכתב. חברי הכנסת ברמן ורוזנברג כבר עשו זאת.

א. ריגר: אני חושב שיש לכתוב בסעיף "פירושים"

בהגדרה של "תכנית הסלמה":

... לא יותר מעשרים וחמישה אחוזים מסעות הלימודים בסוסד חינוך רסמי. ולא כפי שכתוב עתה "סעות החינוך".

ה ח ל ט ה

לקבל את הצעתו של פרופסור ריגר ולכתוב בהגדרה ל"תכנית הסלמה": "לא יותר מעשרים וחמישה אחוזים מסעות הלימודים".

י. ספילנסקי: לי יש הערה לסעיף 12. כאן מדובר על

הנציגים שיהיו מיוצגים בוועד החינוך.

הערתי מכוונת לגבי הסלה "נציג". נציג מטעם המועצות של הרשויות המקומיות, או של הסתדרות המורים בא ליציג אינטרסים אלה ולהלחם עליהם. אולם ועד החינוך המורכב מגורמים אלה צריך להבטיח את טובת הכלל. הנציג נלחם בהתאם לסליחות המוסד שסלה אותו ומספר הוא מקבל דירקטיבות. לכן במקום הסלה "נציג" יש לכתוב "מועמד", כי אז פירוט הדבר שהוא בא בסם אותו גוף, אבל טובת הכלל גגד עיניו. לדעתי, כפי שהדבר מנוסח עתה, יש בהגדרה זו כדי להכסיל מאד והסלה "נציג" אינה קולעת למטרה.

ג. דינור: עד כה היה הנוהג כזה: כל אחד מן המוסדות

הציע לי רשימה של מועמדים ומהם הייתי

בוחר. לכן אפשר אולי לכתוב: "מתוך רשימת מועמדים שהוצעו

על-ידי המועצות של הרשויות המקומיות, על-ידי מוסדות החינוך הגבוהה, על-ידי הסתדרות המורים ואנשים הפעילים בסדה החינוך לפי בחירת הסר".

י. וינס: כאשר היה הניסוח כפי שהוא מופיע כאן,

אני צריך להביד שלא הייתי מאוסר, ובעיקר,

לגבי כל הקסיים סיסגם בחוק ואין צו להרבות קסיים אלה. אולם בסעה

שאנו מציעים להכניס רסימות מועמדים - צבר זה נותן לטיסהו

זכויות וסעורר אותן הבעיות שהוועדה דנה עליהן בקסר עם ארגוני המורים

הדתיים שהורב יהיה בהתאם לתקנות, כפי שזה מופיע בסעיף 13. אם ללכת

לפי דברי הסר, הרי חברי הוועד יתמנו, כל אחד ל-4 סנים. הסר ימנה

כחברים לוועד החינוך אנשים פעילים בסדה החינוך וכן חברים מתוך עובדי

סטרד החינוך והתרבות מתוך רסימות מועמדים שהוצעו על-ידי מועצות

הרשויות המקומיות, נציגי החינוך הגבוהה ונציגי הסתדרות המורים, הכל

הכל לפי שייקבע בתקנות.

אולם לאור ההצעות של סר החינוך

והתרבות וחבר-הכנסת ספילנסקי בסעיף 12, אני מציע שהריסא של סעיף

זה תסאר ללא שינוי: "יוקם ועד לעניני החינוך (להלן - ועד

החינוך), אסר מספר חבריו יהיה לא פחות מחמיסה עסר ולא יותר מסלוסיים

וחמיסה. חברי הוועדה יתמנו על-ידי הסר, כל אחד לתקופה של 4 סנים".

י. וינס:

כאן בא הטינוי: "כחברי הוועד יתמנו אנשים הפעילים בשדה החינוך, עובדים של משרד החינוך והתרבות אשר מספרם לא יעלה על 25% מכל חברי הוועד וטועמדים של רשויות מקומיות, מוסדות החינוך הגבוה והסתדרות המורים מתוך רשימות שיוגשו לשר לפי בקשתו".

היו"ר ס. פרסיץ:

אני מבקשת שהות להוועץ במיעתי ביחס לניסוח זה.

ד. בצר:

אני מציעה להסאיר את סעיף 12 כמו שהוא.

י. סטילנסקי:

אפשר להסאיר סעיף זה ללא שינוי ואני ארסום לי הסתיגות.

היו"ר ס. פרסיץ:

אם תסכימו לכך אני מציעה, כי אם אצטרך להכניס תקנות מסויים זרוב הוועדה בעד הניסוח נטיוסת החוק הרי אכניס ניסוח זה כמיעה אלטרנאטיבית.

ה ח ל ס ה:

לקבל את הצעת יושבת-ראש הוועדה: מאחר שרוב חברי הוועדה מסכימים לנוסח המוצע נטיוסת החוק ויושבת-ראש הוועדה תצטרך להכניס תיקון - היא תכניסו באופן אלטרנאטיבי.

הסתיגות לחברת-הכנסת רוזיאל-באנר.

היו"ר ס. פרסיץ:

אנו עובדים לסעיף 32.

ז. בן-יעקב:

אני מציע לכתוב בסעיף 32(א): "עד תאריך סייקבע על-ידי השר ויפורסם ברשומות" לא יאוחר מתאריך ההדפסה הכללית לבתי-הספר לחינוך מסלכתי, כי השר יכול לפרסם זאת גם ב-ט"ו בטבת באשר אפשר יהיה לפרסם את כל הסידורים. לכן פירסום זה אינו צריך להיות מאוחר מתאריך פירסום ההדפסה הכללית.

אולם אינני מכיר את כל הסעיפים 32, 33, ו-34 אשר לפיהם בכלל לא יהיה חינוך סוכר, כי מכניסים את האחוזים. טעום שאם השר יראה שקיים בית וילנסם סידורים מסויים הוא יואיל בטובו להרשות את פתיחת בית-הספר. לכן אני מציע למחוק את הסעיפים 32 (א), (ב), ו-(ג) ובמקום להכניס את הסעיפים 12 ו-13 של ההצעה הקודמת. בסעיף 12 של ההצעה הקודמת יש להכניס תיקון קל ולכתוב 51% במקום - 60%. בסעיף 13 של ההצעה הקודמת יש למחוק את הסיפא: "אך טום דבר האמור בסעיף זה ובסעיף 12 אינו פוגע בזכויות ונחונות שהיו לאדם לגבי רכוש המוסד עד אותו יום".

ק. כתנאי:

כבד בהצעה המקורית של המסללה היתה לי הסתיגות בקשר לאפשרות המעשית לפתוח בית-ספר בלתי רשמי סוכר. בהצעה המקורית של המסללה ניתנת אפשרות להורי ילדים להצהיר רק בראשית שנת הלימודים. אולם גם סר וינס עמד בדבריו על כך, כי בלי בניגים אי אפשר לפתוח בית-ספר בלתי רשמי סוכר. יוצא

ק. כהנא:

איפוא, כי רק אילי הכסף יוכלו להחזיק בבית-ספר בלתי רסמי מוכר. אבל אני טייצג כאן ארגון של פועלים אשר אין לו האפשרות לקיים בית-ספר בלתי רסמי מוכר - על כך כבר הצבעתי בוויכוח הקודם על סעיף זה. עתה נוספה נקודה חדשה.

לכן אני רוצה להציע הצעה אלטרנאטיבית. אני אמנם תומך בהצעת חבר-הכנסת בן-יעקב. אבל אם היא לא תתקבל, אני רוצה להציע הצעה אלטרנאטיבית זו: תחילה הייתה העובדה של פתיחת בית-ספר והעטרת הבניין לרשות בית-הספר - דבר אוטומטי. עתה זה תלוי בחוות דעתו של הסר, ברצון הטוב של הרשות המקומית אפילו אם הסר יורה על כך. כן ישנה אפשרות שהסר ימליץ על הקצבת סקרעין, או שהסר יורה לרשות המקומית לעשות זאת. למעשה, אינני יודע מדוע אנו צריכים ל-3 אפשרויות אלה. אם יהיה כתוב, כי הסר ימליץ - מעשה הרשות המקומית את הכל כדי לא להענות להוראת הסר. אולם אם כבר נעשה הדבר, מדוע הוא מוגבל רק לסנת הלימודים תשי"ד, מדוע יש להקפיד זאת? מדוע לא יאמרו, כי סדי שנה שבסנה תינתן אפשרות להורים להגדיר עצמם לבית-ספר שהם רוצים. בית-ספר בלתי רסמי מוכר. - זוהי ההצעה האלטרנאטיבית הראשונה.

ההצעה האלטרנאטיבית הסנייה - יש לכתוב בסעיף 32(ב) 60% במקום 75%. כסובן שאני תומך בהצעת חבר-הכנסת בן-יעקב. אבל אם הצעתו לא תתקבל, אני מציע להחזיר לכאן את 60% כפי שהיה הדבר בהצעת המסלכה. לא אחת שמענו בליסיבות הוועדה סחברי-הוועדה היוטבים בסורה הראשונה שדיברו על הסכם קואליציוני, או שיש מסהו שהחלט עלינו במסלכה. אזי אני שואל מדוע לא יהיה דבר זה טוב גם לגבי המעיפים האלה, אני חושב שאין כאן תגובה על מעשים שלא מצאו חן בעיני המסלכה, הרוב במסלכה, או רוב הבית. אבל למה לנו לעורר דווקא כזה בציבור וכבר נסמנו דעות כאלה בעתונות ואזורים על כך, כי מבטים כאן לסלם עבור טעם פלוני או אלסוני. אם המסלכה הביעה לכלל החלטה במעיפים אלה והודיעה על החלטותיה לחלק הציבור המעוניין בכך. מדוע יש ללכת עתה ולסנות את הדברים, ולהוסיף לאווירה הבלתי-כריאה שהסתררה בקרב הציבור.

אני פונה לחברי הוועדה בדגע האחרון להחזיר את המעיפים למקומם כפי שהיו בהצעה המקורית של המסלכה ולקבל 60% מההורים יכולים להצהיר. כן להחזיר את המצב לקדמותו שאפשר יהיה לקבל את הבנינים באופן אוטומטי ולא יהיה צורך בחוות-דעת או רצון טוב של רשות מקומית, ובצורה כזו לסמור על התחיבות פסויימת של המסלכה.

ד. נצר:

ברצוני להעיר לדברי חברי-הכנסת בן-יעקב וכהנא שלא יתפרס הדבר כאיזה תסלום בעד סטהו. לדעתי, חברי-הכנסת צריכים להסביר לציבור את האמת, ובעיקר, אם ישנה דעה כזו. ישנם חברי-כנסת אשר כבר בטליאת הכנסת דיברו בגד מעיפים אלה. לכן אי-אפשר לפרס להיתה סיבה מיוחדת לפרס את הדברים כפי שאמרו כאן חברי-הכנסת כהנא ובן-יעקב שזהו מעין תסלום. לדעתי, החוק הזה בא להמעיט את הפירוד ולהגביר את המאחד. אמנם, אין זה סוד שעברתי דרך ארוכה למדי על-סנת לקבל חוק זה. לכן אנו מטודלים להקסות על כל הנסיונות של התבדלות ולא להקל. בחינוך המסלכתי ניתנת אפשרות לחנך את הילדים לפי הרגשתם ורצונם של אנשי אגודת ישראל והתוך כך כתבנו "תכניות הסלמה" כדי שגם חברי אגודת ישראל ימצאו שם את עצמם. לכן יש לקבל את ניסוח סעיף 32, כי אני מקבלת אותו בדלית ברידה מתוך התחשבות בחלק של הציבור. לכן אני מציעה שאנו נאסר סעיף 32 כפי שהוא.

4.8.1953

חוק החינוך המסלכתי:

חזרה על סעיף 32.

ד. נצד:

אני סגד מכובת את חברי-ההכנסה, הוב כהנא. אולם כל ההגדרות האלה לא באו לפגוע בפועלים וכפועלים יכולת. חוק החינוך נותן חינוך חיצוני לכל ילד, אבל אם מליהן ירצה בחינוך אחר - הדבר צריך לעלות לו בכסף. לכן הניחוק ממעילים הוצאות על פועלים איגוד ניסוק הראוי לכולנו. ייתכן מאד שלצורך פטור מסויימת יש לכתוב בטקום 75%, שני שליט.

ג. אזניה:

אני תוסף בהצעה לכתוב כאן שני שליט.

היו"ר ט. פרסיץ:

ברצוני לומר כלים מספר לחבר-ההכנסה כהנא, אולי יצטרף חבר-ההכנסה כהנא על מדינה אחת מן המדינות המוקנות שמסלה או עירייה פעילה לרשות בית-ספר מוכר בנינים. מדוע דווקא מדינתנו העניה והדלה צריכה לשלם דרישה זו. בסום מדינה אין נותנים דבר כזה. המדינה תזכרת מסוד מוכר. למשל, בגרמניה לפני עליית הנאצים היו שם בתי-ספר אפילו של ברוטולד אווין שקיבלו תמיכה זעירה - הייתה זו הרשות המיידית שהתקן איפטר לתמוך בבתי-ספר אלה; ואנו בדרוש הטבות מיוחדות לאנשים הרואים לבנות בסבילם מהל טיוחר שאינו יכול להכנס למסגרת הכללית. לכן אין להתפלא, כי הוועדה הטאירה את כל הדרכים האפשריות לנסוג מן הדבר המקובל הזה שהוא לפני מסורת הדין, ולעשות טהור בסביל בית-ספר איזה שהוא, הכל לפי זכויותיו, לפי תכניתו ולפי המורים ולבניהם לעשות מטרה שאיננו מקובל לחלוטין. לכן לדעת רוב הוועדה אין לעודד את הרצון לפתיחה ולהתכדלות. יש לעודד את הרצון לספר את החינוך במקצוע זה או אחר, במורה זמי בצורת הסלמה זו או אחרת. לכן אין בו להתפלא שהיו ש"גילו את הדברים בצורה זו.

דובר כאן על הסכם מסויימ שיטנו במסעלה -

אני לא ראיתי הסכם כזה ואינני יודע עליו, ואינני יודעת מה הוא אומר. לדעתי, הכנסת היא בת-אורח ייחוסה להתליט ללא כל פחד שטיטתו רוצה להטיל סנקציות אלה או אחרות על מישהו. הממשל שמה יאמרו בציבור - איננו מפחיד אותי. אני נפחדת מעודל מעושים, אבל לא מזה שטיטהו יגיד מעושים עוול. התיקונים שאנו הכנסנו הם מתוך ההגיון של חוק חינוך מסלכתי ותו לא. החינוך המסלכתי הוא לפגוע את הפילוג. לאפשר חינוך מוכר אין זאת אומרת לתת חינוך מוכר. לאפשר למדם להנך את בנו מחוץ למסגרת - את זאת אנו נותנים. אבל להגביל לו אפשרות זו - עדיין לא הגענו לכך. אין מבטיחים דברים אלה לאנשים שאינם רוצים לקבל את המסגרת הזו, אין מבטיחים להם בגינה סוקטיט, בבהי-אספר טיוקטו לפי חוק החינוך המסלכתי ילמדו בשלום מסמדות מפני שאין בנינים במידה מספקת. האם במקב זה בלך למעט את הבנינים בסביל מסגרת אחרת? הן אנשים אלה דורשים לעצמם מהו טיוחר שאיננו במסגרת.

ג. דינור:

אני מתנגד לכך שבאן כתוב: "כאטור 75% או יותר, . . .". לדעתי, יש לכתוב כאן: "כאטור 60% או יותר, . . .". בוסף לכך, דובר כאן על הטעם סודי. אין זה הסכם סודי, זה הסכם גלוי, זו החלטת המסלכתי. הנוטה הקודם של סעיפים אלה פוגע באותם הילדים שמקבלים על עגלת את החינוך המסלכתי, ובעיקר, אם אנו אומרים שקובעים אותם 60%, מה לעשות עם 40% של הילדים? יוצא איפוא, כי אני סוציא את הילדים האלה מבית-הספר.

בהצעת החוק הזו באמר, כי הסר רטאי להקציב

סקרקעין וציוד לשם פתיחת טוסד כזה, בין טאלא ההוזקו על-ידי טוסד החינוך הרטטי. כלומר, ישנה דטוח בידי הסר להורות לרשות חינוך מקומית להקציב סקרקעין וציוד, כליט צורך למזג בתי-ספר או להעבירם. אינני יכול להעמיד לרשות אותם התלמידים המהוטים 60% מכלל התלמידים את כל הבנינים. זהם אינם מקבלים את מסגרת החינוך המסלכתי. בוסף זה הוא החלטת המסלכתי. היות ההסכם אולי יתקבל חלק

ג. דינור:

של תלמידים אשר מבחינה דתית הם רוצים בסנהגים וסדרים מיוחדים, הם רוצים בחינוך מיוחד - יש להם הושות לכך והממשלה קבעה תקנות בקשר לכך. אבל לא תהיה כוונת כפונדקאית - כלומר, זה שלא יהיה טוכר תהיינה לו זכויות יתר. רציתי להיות כה או בייקטיבי עד שהייתי לטובייקטיבי מן הצד האחר.

לדעתי, יש להסביר את האחוז כפונדקאית, וזה רק בשנת תשי"ד, כי עכסו זוהי תקופת מעבר, עתה אנו מעבירים בתי-ספר. אבל דבר זה איננו צריך להעשות בכל שנה. לאחר טכנ הסוסד איננו זיתן להעברה. בשנה הבאה יהיו כבר בתי-ספר סטודרים וכל אחד יירשם לאותו בית-ספר שירצה. כלאר אנו מבטיחים דבר זה? ניתנת אפשרות של נטישות ולא מוטלת עלי החובה למסור את הבנין הזה דווקא, אם בניח, שבבית-ספר סטויים ישנם 300 תלמידים ויהיה שם רוב של 60%, כלומר, יהיו שם 180 תלמידים ונסארים 120 תלמידים. ליד בית-ספר זה יסנו בית-ספר קטן. הרוב של בית-הספר הראשון ידרוש את בית-הספר. אבל יש לזכור, כי בית-הספר שצריך לסדינה ועל הסר להקציב את הסקרקיין והציוד לבית-הספר; הסר יורה או יפליץ על כך. אם תבואנה תלונות על העברה זו ויאטרו, כי יש ספק אם יש שם לטעלה מ-60%, כי יהיו אנשים שיתחרטו פיד ולא תינתן לי האפשרות לעזור להם - דבר זה לא ייתכן. אני נכון לתת תמיכה, אבל איצני יכול לעשות זאת בתנאים הסוטלים בספק. יש לתת אפשרות ללסוד גם לאלה שנסארו מבית-הספר. אנו קבענו תקנות הסותאסות לחוק ואחוז סטויים לגבי הרוב. אבל כל הסאר נותנים את כל האפשרות.

ד. גו-יעקב:

בסעיף 32(ד) כתוב הדבר בלסון ספק, כלומר, אם נוכח הסר. אבל לפי דברי הסר טובסח

הדבר שלא על-פי דרך אחת.

ה. דינור:

בהתאם לחוק חינוך חובה דטאי אשר להכריץ על בית-ספר טוכר בתנאים סטויים, ההעברה של חוק חינוך חובה לא הובאה בחשבון. זהו ענין טכני. הסר יכול לוסר, כי בית-ספר זה הוא טוכר, אם הוא סטלא אחרי תנאים סטויים. אחד התנאים לכך הוא שיסנו בנין. לכן ההכרזה תהיה שקולה ואין זה פוגע בדבר היסודי.

ו. פרי:

מתנגד אני לסעיף 32 הן בניסוחו הסקורי והן בניסוחו ההוש. על הפנסחים להודות, כי גם לפי כוונתם יש בניסוח החדד החסרה גוספת וקשה ביותר. כאן נאסר ססטפר סטויים של הורים יוכלו להודיע שהם רוצים לחנוך את ילדיהם לפי תכנית ליטודים אחרת והסר צריך לאסר סוסד כזה כפוסד טוכר. עתה לפי הניסוח החוש, אין זה ענין אוטומאטי, אלא הוא ניתן לרשותו היחודית, לראות עיניו של הסר. לאסיתו של דבר זה טוטל את האפשרות של הפיכת סוסד רטטי לבית-ספר טוכר.

על כך העיר כבר הסר בעצמו טייט לכתוב כאן 60% של ההודעות ולא 75%.

לפי הניסוח הקודם הובסח שהמבנים שהיו סייבים לבית-ספר סטויים או לאנשים סטויים בעיר או בכפר נטארים ברשותו של הסוסד היה גם לאחר שחדל להיות סוסד רטטי והוא רק סוסד

א. פרי:

מוכר. היה סעיף מפורסם שאמר, כי טום דבר האמור בסעיף זה יזוה וכן בסעיף אחר אינו פוגע בזכויות ובחובות שהיו לאדם לגבי רכוש המוסד עד אותו יום. סעיף זה נסחק ואנו זכינו לסעיף חדש המפקיע את הבנינים האלה שהיו עד כה ברשותם. סד החינוך, או הגוף האחר יעשו חסד ויטליצו, או לא יטליצו. מאחר שאותו סעיף נסחק, אני מפרס זאת כסתן הסות למטטלה להפקיע את המוסדות האלה. לכן אני דורש את החזרת הסעיף הזה.

יושבת-ראש הוועדה הנכבדה שלנו אמרה, היכן ראינו דבר מה בעולם, שיעודדו פרישה זו. אני ראיתי זאת, ואנו כולנו חזינו זאת על כשרנו בפולין. סם היו בית-ספר של "תרבות" והיה ברור שאין בתי-ספר מוכרים - אנו נלחמנו על כך והיו לנו בתי-ספר כאלה. המטטלה נתנה להם את ההכרה הזו. אנו כולנו, ובני סקווה יחד עם יושבת-ראש הוועדה, לחסנו על כך שיינתנו לנו בתי-ספר יחודיים כאלה. הם קיימים גם בצרפת. מילאו אחר. מביעות סליטאליות מסויימות של תכנית הלימודים, או חוקי היגינה, קבלו את ההכרה - אנו לחסנו שלא יערימו בפניהם קטנים. עתה בא הניסוח החדש ומערים קטנים רבים. לכן אני מציע למחוק את הסעיפים האלה הן בנוסח הישן והן בחדש. אם הצעה זו לא תקבל, אני מציע הצעה אלטרנטיבית: (א) עד תאריך שייקבע על-ידי הסר ויפורסם ב"רשומות" רשאים ההורים של תלמיד שהיה בסנת תסי"ג בסנה על זרם מוכר להודיע בכתב לרשות החינוך המקומית סבתחוטה נמצא המוסד, את רצונם כי באותו מוסד תונהג תכנית לימודים שלא לפי הוראות חוק זה, אלא בהתאם לתכנית הלימודים, שנקבעה על-ידי הגוף הפדגוגי של הזרם והכולל את תכנית היסוד.

(ב) היה מספר ההודעות האמורות 60% או יותר ממספר ההורים הרשאים להודיע כאמור, המסור הרשות המקומית הודעה על כך לסר, והסר יכריז ב"רשומות" על אותו מוסד; כי טיום ההכרזה ואילך נעשה המוסד למוסד מוכר ונתמך.

(ג) סעיפים (א), (ב) אינם חלים על מוסדות חינוכיים בו הטכיום 60% או יותר להודיע לסר, כי נוסף לתכנית המינימום תונהג גם תכנית הטלמה, לפי רצונם של ההורים, בהתאם לדוחו של הזרם החינוכי המוכר. מוסדות חינוכיים אלה יוכרו כרשמיים ויהנו מכל הזכויות המקובלות.

ח. בוגר:

שאלת בתי-הספר של אגודת-ישראל אשר בהם לומדים כ-30 אלף ילדים יהיו קיימים גם בסנת תסי"ד, הם יהיו קיימים גם אחרי הפרסום הזה. הורים אלה יודיעו שהם רוצים בחינוך מסויים. באסר כאנכי אפשר יהיה לדחות את הפרסום עד ל-טו' בטבת. אולם אין זה מסנה, כי בתי-הספר קיימים וימשיכו להתקיים. אנו נתמך בתי-ספר אלה. אבל אי-אפשר סתמיכה זו תינתן לתמיד, הן אפשר יהיה לעשות תעטולה בתי-הכנסת ולעורר את התלמידים של המזרחי שאחר-כך ילכו ויפרטו. אולם המסרה היא, שאיננו רוצים לפגוע, כי אנו בני אסונה אחת. לכן אתם יכולים לקבל את הזכות של בתי-ספר מוכר. אבל לא לסנים.

א. ברטן:

אנו מציעים להעמיד את האחוז על 51% ולא על 60% ולא על 75%, הן בנוסח החדש והן

בנוסח הישן.

פ. כהנא:

אנו צריכים להתחשב בטענות סאנו באים עתה לסנותה. לא אחת אמר סר החינוך הותרבות, ובצוק, כי את החינוך הטטלכתי אפטר להנהיג מתוך רצון טוב. רצון טוב זה קל יותר להשיג אם יהיה סעיף הנוגע לבית-ספר בלתי רססי מוכר. סכאן הסוני בגיטה. יש בתי-ספר כאלה גם במדינות אחרות, אני יודע שבאנגליה כל בתי-הספר היהודיים של סיינפלד מוחזקים על-ידי הטטסלה. הבנינים אינם מהווים בעיה. ס אפטר לפתוח בית-ספר ולסכור בנינים, חוכרים בנינים ל-99 סנה. אבל כאן יש סצב סיוחד - אם לא לינתנו בנינים, אין כל אפשרות לפתוח בית-ספר. לכן יש לסחוק את כל הסעיפים האלה, אולם האם סדובר כאן על בנינים כה סותאסיים. זה אטר גיקר במקומות סונים וראא את בתי-הספר של אגודת ישראל יודע, כי אין הבנינים כה סתאיסיים, אין אלה בניני פאר ואינם סופלים לסובה כלפי כל הבנינים האחרים במדינה. כל הבקסה היא סיתנו את הטעט סבקוסי הספיק. אינני מבין כיצד אפטר לעבור על בקסה זו. אולם עלי לחזור ולומר, כי אני דיברתי על החלטת הטטסלה ולא על הסכסיים.

ז. בן-יעקב:

ברצוני לומר לחברת-הכנסת נצר סעמדה על הצורך באיחוד. עלי לומר, כי לא תהיה לנו כל ברירה ואנו נפתח את בתי-הספר, אנו מוכרחים לעשות זאת. אולם ברצוני להזכיר את דברי היועץ הטטפטי בסעה סדיבר על הסכסיים. הוא אטר סחוקים רבים נתקבלו אבל טרם בוצעו, כי בלי סבנים אי-אפטר לכפעט. ברור, כי בלי סבנים אי-אפטר יהיה לפתוח בתי-ספר.

א. רזיאל-נאור:

אני תוסכת בהצעת הסר, כי יש להוריד את האחוז ולהעמידו על 60% בסקום 75%. כן אני תוסכת בהצעת חברי הוועדה סביקסו לא להרבות בצורות טובות כסו: להקציב, להורות ולהסליץ. לדעתי, להקציב ולהורות - זה ספיק ולסחוק את הסלה "להסליץ". במקרה שהטר יהיה ססוכנע בוודאות - הוא יקציב את במקרה סיהיו לו ספקות - הוא יססור את הטר לרשות החינוך הטקוסיית. לכן אני טציעה לסחוק את הסיפא.

אטנם בתי-הספר של אגודת ישראל הם עובדה קיימת וזו בעיה של 30,000 ילדים של הורים ויש בכך זאבון לכב לא טעט. אבל אני נאלצת לחזור על דברים סאטרתי ביסיבה אחרת של הוועדה, כי בתי-הספר של אגודת ישראל אטנם סבעיתיים, כי הילדים יהיו יהודיים. יש לי ספקות לגבי בתי-ספר אחרים, בתי-ספר סאינם דתיים וספק אם יהיו דתיים ואם הילדים סיתחנכו סם יגדלו בני-אדם כסו סצריכיים להיות. לכן סוטב סדבר זה לא יהיה כל כך קל.

היור' ס. פרסיץ:

לצערי הרב מוכרחה אני להתנגד לדעתו של חבר-הכנסת כהנא. בתי-הספר של סיינפלד נמצאים בבנינים סכורים או קנויים על סטבונו הוא, הטטסלה נותנת מסכורת לסורים לפי הסתכונת שלה. אבל הוא צריך להוסיף עוד כהנה וכהנה לסכורת הסורים סרחוקה סלהיות סספיקה. אינני סדברת על בתי-ספר מוכרים סעליהם דיבר חבר-הכנסת פרי. בוודאי סיכולים להיות בתי-ספר מוכרים. אולם האם בתי-ספר מוכרים אלה סקבלים פריבילגיות על בתי-הספר הטטלכתיים. אבל סם היתה העברת סוסד טבו לפדו ילדים לרשותם של ילדים אחרים, ואותם הילדים סהיו צריכיים להסאר בסוסד - צריכיים לנדוד. החוק רואה לפניו לא רק את אגודת ישראל אלא חוגים וסוגים סונים של אנטיים סרטיים להקים סוסדות מוכרים. איננו יכולים להרשות בסצבנו כיום רוחב לב כזה.

עתה אביא את ההצעות הסונות להצבעה:
 א) חבר-הכנסת בן-יעקב טציע הצעה מרחיקת לכת לקבוע בסעיף 32 (א) תאריך ססויים ולסחוק את כל הסעיפים הקטנים הנוספים, ובסקופם להחזיר את הסעיפים 12 ו-13. בסעיף 12 הקודם להעמיד את האחוז על

4.8.1953

חוק החינוך המטלכתי:

חזרה על הסעיפים 32, 33

היו"ר ט. פרסיץ:

51% בסעיף 13 הקודם לסחוק את כל הסיפא שהסלים! . . . אך טום דבר האסור. . .

32, ואם הצעה זו לא תקבל, יס' לו הצעה אלטרנאטיבית. (ב) חבר-הכנסת פרי' מציע לסחוק את סעיף

32 (ג) יטנה הצעה לסנות אך ורק את האחוז שלפיו אפסר להכיר במוסך כמוסר סוכר. חסר מציע להסאיר את האחוז כפי שהיה בהצעה הסקורית של המססלה, כלומר, 60% כן יטנה הצעה להעמיד זאת על 51% ויטנה הצעה - סני סליס.

ה ח ל ט ה:

- 1. הצעת חבר-הכנסת בן-יעקב - ל א ג ת ס ב ל ה
- 2. הצעתו של חבר-הכנסת פרי' - ל א ג ת ס ב ל ה
- 3. ההצעה להעמיד את האחוז על 60% - ג ת ס ב ל ה

הסתיגויות לחברי-הכנסת: אזניה, נצר ופרסיץ לגבי גובה האחוז.

ה ח ל ט ה:

להסאיר את סעיף 32 כלסוננו, כפי שהוא בהצעה החדשה, פרט לגובה האחוז.

היו"ר ט. פרסיץ: אנו עובדים לסעיף 33(א)(ב).

ז. בן-יעקב: אני מציע לסחוק את כל הסעיף הזה, כי כאן יס' ענין הבעלות.

א. פרי': אני מציע להכניס במקום פיסקה ב', פיסקה אחרת, אומה פיסקה שהצעתי בסעיף 32. בסעיף 33(ב) יס' לכתוב: "טום דבר האסור בסעיף (א) וכן בסעיף 32 אינו פוגע בזכויות ובחובות שהיו לאדם לגבי רכוש המוסד עד אותו יום".

היו"ר ט. פרסיץ: בסעיף 33 יסנן הצעות: (א) חבר-הכנסת בן-יעקב מציע לסחוק את הסעיפים האלה. (ב) חבר-הכנסת פרי' מציע ניסוח אחר לסעיף 33.

ה ח ל ט ה:

- 1. הצעת חבר-הכנסת בן-יעקב - ל א ג ת ס ב ל ה
- 2. הצעת חבר-הכנסת פרי' - ל א ג ת ס ב ל ה
- 3. ההצעה להסאיר את הסעיף כלסוננו - ג ת ס ב ל ה

הוועדה לחינוך ותרבות
4.8.1953
חוק החינוך הסטלכתי:
חזרה על סעיף 34.

יציתי לטאול את חברת-הכנסת רזיאל-נאור
אם היא עומדת על הצעתה לסחוק את הטלה "להסליץ",

ז. בן-יעקב:

אינני עומדת על הצעתי.

א. רזיאל-נאור:

אני עומד על הצעה זו.

ד. כהנא:

ה ח ל ט ה:

הצעת חבר-הכנסת כהנא לסחוק את הטלה "להסליץ"
ל א נ ת ס ב ל ה.

אנו עוברים לסעיף 34(6).

הינ"ר ט. פרסיץ:

א. פרי: בסעיף 34 אני מציע את הנוסח הבא: "הסר
סטונה על ביצוע חוק זה והוא וטאי להתקין
תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, באיסור ועדת החינוך והתרבות".

אני מציע לסחוק את כל הסעיף.

א. ברסן:

ה ח ל ט ה:

הצעת חבר-הכנסת פרי - ל א נ ת ס ב ל ה.
הצעת חבר-הכנסת ברסן - ל א נ ת ס ב ל ה.
ההצעה להסאיר את סעיף 34(6) כלסונו - ל א נ ת ס ב ל ה.
ההצעה להסאיר את סעיף 34 על כל סעיפיו הקטנים
כלסונו - ל א נ ת ס ב ל ה.

הינ"ר ט. פרסיץ: אנו סיימנו את העבודה בחוק החינוך הסטלכתי,
אני רוצה לקוות שאנו פתחנו תקופת חדשה
במערכת החינוך הישראלית. מי יתן והתקופה תהיה לברכה לילדים ולדורות
הבאים. אני מבקשת מחברי הוועדה לספור לי את ההסתיגויות עד סעה 16.00,
כן אני מבקשת מחברי הוועדה את הזכות להכניס את ההסתיגויות כלסונן
לאחר שאעבור עליהן, כי עלי לקבל את איסור הוועדה לכל ההסתיגויות -
כך הדבר בהתאם לחוק. לכן אני מבקשת לספור לי יפוי-כוח זה, כדי
שאוכל לספור אותן להדסטה.

ב. צ. דינור: עלי להודות לוועדה וליושבת-ראס הוועדה
על הסאסץ ועל העבודה שהסקעתם, אף-על-פי
סאין להגיד סהכל סבעי-דצון, אם כי לא כולם אינם סבעי-דצון.

הינ"ר ט. פרסיץ: אני סוסרת לי את הזכות להביע את תודת הוועדה
לסטרד החינוך והתרבות בטליאת הכנסת.